

barderna», läste **karuar** för **karsar**, vilket troligen är omöjligt, se ovan, återgav **firþ** han **karuar** kuni alar uti isl. ortografi med *ferð hann *korrar* (isl. *korr* f. »säng, sjuksäng», jfr gr. γέρως, γέρων) *kunni all(r)ar* och översatte: »han kände alla sjukdomens arter».

Prof. O. v. Friesens tydning tilltalar genom att alla verser bliva lediga och **firþ** får en naturlig plats men innehåller för övrigt så många betänkligheter, att den svårigen kan anses riktig. **burg um brutna iauk um barþa** måste ju omtala, vad Spjut hade uträttat västerut och kan alltså icke omtala barderna i norra Tyskland, jfr Sö. 166 Grinda: **kupuir : uar : uastr : a : aklānti : kialti : skifii**, redan i **brutna** ligger borgens förstöring, och det vore naturligare, att barderna nedhöggas än deras borg, isl. *korr* betyder visserligen »sjuksäng» men dess böjning som wō-stam är icke uppvisad, och även om uttrycket »han kände all sjuksängs färd» skulle låta säga sig om en läkekunnig, saknar ett dylikt lovord alldeles motstycke i runinskrifter och är för olikartat med de förut omnämnda krigiska bragderna för att vinna tilltro, förutom att ju läsningen *karuar* för *karsar* icke kan godtagas.

Frånsett det dunkla ordet **karsar** synes Bugges tydning för övrigt kunna vara riktig. Detta **karsar**, som uttrycker föremålet för Spjuts kunskap, jfr isl. *kunna rúnar*, *seið*, *bók*, *margar tungur*, synes dock böra stå i närmare samband med det föregående, än Bugge antagit. Närmast synes ligga att antaga det som variation till *burg* och i så fall en vid inlåningen i nord. språk försiggången omställning av ags. *ceaster*, *cæster*, vilken möjlighet Bugge avvisar.

Översättning: Alrik reste stenen, son till Sigrid, efter sin fader Spjut, som västerut varit hade, nedbrutit borg och i den slagit anglosaxarnes här. Anglosaxiska fästena kände han alla.

Inskriftens slut är i metrisk form:

»sar væstarla	»som västerut
um varit hafdhi,	varit hade,
borgh um brutna	brutit borg
i ok um bardha;	och borgmän däri slagit;
færdh han karsar	befästningskonster
kunni allar.	kunde han alla.

107. Balsta, Klosters sn, Öster Rekarne hd.

Pl. 50. Pl. 7: B. 746.

Litteratur: B. 746; L. 973; J. Peringskiöld, 1686; Broocman, Sagan om Ingvar Vidtfarne, s. 95; O. Hermelin, Öster Rekarne härads fornlemningar s. 331.

Runstenens plats angives i B. 746 vara: »I Baalsta Täppa», Broocman uppgiver, att den 1760 till en stor del låg under gärdesgården i diket vid landsvägen. Den står nu bakåtlutande rest 117 steg väster om Greby bro, som leder över Karpbäcken, vilken nu är ett dike, troligen väsentligen på sin forna plats.

Ämnet är gråsten, höjden 1,70 m, bredden vid foten 70 cm, i toppen över nedre slinglinjen 55 cm, slingans bredd 10—12 cm.

Inskriften börjar med ett kolon av närstående punkter. I **stein** fortsättes pricken på **e** av en fåra åt vänster. Ordet »denna» är fullt säkert **þnsi** som i B. 746. Uti **ha[n]** är **n** alldeles borta och skiljetecken finnes ej heller därefter. Kolon står både före och efter **mip**, blott efter **ikuari**, framför vilket intet skiljetecken finnes. En punkt på ytan ovan korset ser ut att vara ristad.

